

valgt, skulde det økonomiske Moment for dem være af saa underordnet Betydning, at naar bare Staten forsyner dem med de videnskabelige Apparater, Bøger o. s. v., som de har Brug for, skal de, selv om de er Familiefædre, dyrke Videnskaben, men for Resten slaa en Knude paa Tarmene og sulte — for det er jo egentlig det, den højtærede Finansministers Udtalelse giver Anledning til at tro. Jeg kunde endda forstaa det, hvis alle Aandens Lys, ligegyldigt hvor de oser, vilde se deres egen Sag under samme Synspunkt, og saa skulde jeg aldeles ikke bemærke noget til de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremsat, men da han selv rimeligvis regner sig for et af de Aandens Lys, der brænder i vort lille Samfund, kunde jeg stille det samme Krav til ham. Han har jo ogsaa i sin Tid valgt at dyrke Athene, men hvis jeg nu vilde forlange, at han skulde se ganske bort fra Mammon og holde sig til de Ord, han selv udtalte før, tror jeg, at den højtærede Finansminister vilde stoppe mig og sige, at det var en Opfattelse, jeg ikke havde Ret til at nære. Den højtærede Finansminister har dyrket Athene, men heller ikke ganske glemt, at der var noget, som hed Mammon.

Den højtærede Finansminister paa-talte, at jeg havde udtalt mig om Regeringens valne Stilling overfor Tjenestemændene i de 4 forløbne Krigsaar. Den Udtalelse fastholder jeg. Trods al den Velvillie, hvormed den højtærede Finansminister har forhandlet med Tjenestemændene, har det været en vel begrundet og fuldstændig rigtig Opfattelse mellem Tjenestemændene, at de ikke i den Udstrækning, de har haft Krav paa, har haft Regeringens Øre for Forbedringer af deres Kaar under Krigen med kortere Mellemtid, end sket er. Og her taler jeg ikke paa egne Vegne, men jeg tør godt sige, jeg staar som Udtryk for Statens Tjenestemænd.

Ministeren benægtede, at en Udgift paa 60 Mill. Kr. ikke skulde være rigtigt beregnet. Ministeren mente, at de 60 Mill. Kr. vilde slaa til, han havde indhentet Oplysninger fra Chefen for Det statistiske Departement, der havde erklæret, at efter de Beregninger, han havde foretaget, var der Grund til at tro, at dette Beløb vilde holde Stik. Ja, det er muligt, jeg benægter det ikke, men jeg har udtalt Tvivl om det.

Det er meget muligt, at de 60 Millioner slaar til, det kan ogsaa være, de ikke slaar til, det skal Tiden vise. Men den højtærede Finansminister maa ikke kræve, at fordi han udtaler, at de 60 Millioner rimeligvis slaar til, skulde jeg tage det for rigtigt. Det er sket før, at den højtærede Finansminister har taget fejl, naar han har givet et finansielt Overslag, og det kunde ogsaa ske denne Gang. Det er menneskeligt, jeg bebrejder ikke den højtærede Finansminister det, men det forekommer mig, at efter hele den overlegne Maade, hvorpaa Finansministeren tog de Udtalelser, jeg fremsatte forleden Dag, maa han for det første være belavet paa, at jeg ikke lader mig saa fuldstændig dupere af den højtærede Finansministers Overlegenhed. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister vilde tage Forhandlingen her saaledes, at ethvert Medlem, selv om han ikke var ganske enig med den højtærede Finansminister, saaledes som jeg ikke var det forleden Dag, dog i alle Tilfælde fik en anden Behandling end den, den højtærede Finansminister har fundet Anledning til at give en æret Partifælle af mig og mig selv. De Udtalelser, jeg fremsatte forleden Dag, berettigede under ingen Omstændigheder Finansministeren til at bruge de Udtryk i Diskussionen, han har brugt her i Dag.

Finansministeren (Brandes): Det glæder mig, at det ærede Medlem, som nu har haft Ordet, det ærede Medlem fra Gentofte (Abrahamsen) — jeg maa gøre det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) en Undskyldning for, at jeg har brugt hans Benævnelse som Betegnelse for det ærede Medlem fra Gentofte, idet jeg flere Gange har kaldt dette ærede Medlem for det ærede Medlem fra Lyngby, hvad det ærede Medlem fra Lyngby ikke kan staa sig ved —, altsaa jeg glæder mig ved, at det ærede Medlem fra Gentofte begyndte sin Tale med at sige, at han anbefalede dette Lovforslag til hurtig Gennemførelse. Det er ganske min Mening, og naar det ærede Medlem udtalte sin Sympati for det saa stærkt af det ærede Medlem fra Kellestrup (N. P. Jensen) fremhævede Princip, en glidende Løn, er det altsaa en platonisk Sympati, der her lægges for Dagen, thi det ærede Medlem forlod denne Skanse,